

всі важливі аспекти в досягненні основної мети та завдань даного курсу. Процес укрупнення навчальних дисциплін вже розпочався, що відображено в новому галузевому стандарті підготовки бакалаврів напрямку «Економіка і підприємництво». Крім того, це означає і збільшення часу на вивчення основного курсу, який включає тепер поряд з основним матеріалом широкое коло суміжних проблем, що раніше розглядалися в численних дрібних спецкурсах.

Реформи, які об'єктивно необхідні і сьогодні вже відбуваються в освіті, мають бути підкорені головній меті — збереженню і примноженню духовного багатства країни. Доступність освіти та масштаби охоплення населення навчанням різного рівня мають оптимально поєднуватися з високою якістю підготовки, загальних та спеціальних знань, що дадуть можливість їх здобувачам отримати роботу за фахом і належну оплату праці. Система освіти, спрямована на всебічний розвиток людських ресурсів, відкриє сучасним поколінням набагато більше можливостей для участі в реальних досягненнях економіки і суспільства.

К. С. Карась, аспірант-асистент,
кафедра аудиту

ПАРАДИГМА РОЗВИТКУ ОСВІТИ В РИНКОВІЙ ЕКОНОМІЦІ СЬОГОДЕННЯ

Науково-технічна, інформаційно-технологічна революція кінця ХХ ст. зумовила глибокі перетворення у сфері людської діяльності. Праця все більше вимагає від працівників великих інтелектуальних зусиль, обробки величезного масиву інформації. Безперервність освіти протягом усього життя людини в сучасну епоху стає об'єктивно зумовленим імперативом.

Аналіз існуючої практики показує, що реально із соціального погляду вища освіта в Україні ще не повністю відповідає потребам і очікуванням суспільства, громадян. Вища школа недостатньо забезпечує становлення, розвиток і самореалізацію особистості, належну якість фахової підготовки, компетентність та мобільність фахівців на ринку праці. Соціальні цілі вищої школи, як правило, зводяться до функціонально-прагматичного задоволен-

ня потреб економіки, суспільства у фахівцях, професійній освіті, що негативно позначається на розвитку загальної культури, духовності окремих громадян, нації в цілому.

З метою раціонального використання ресурсів та комплексного вдосконалення цілісної освітньої системи доцільно мати єдиний орган державного управління, який би розробляв державну політику в цій галузі, забезпечував загальну координацію її функціонування та здійснював стратегічний контроль. Центральний державний орган управління системою освіти — міністерство — при чіткому визначенні його завдань, функцій і відповідальності передбачав би централізацію прийняття принципових рішень з децентралізацією оперативної діяльності на місцях, забезпечував би координацію державних і місцевих самоврядних функцій, автономної діяльності освітніх закладів.

Створення фінансових передумов нормального розвитку для кожного вищого навчального закладу безпосередньо залежить від обсягів попиту на пропоновані ним освітні послуги. Якщо нині високий рівень сегментованості ринку освітніх послуг дозволяє ВНЗ уникати жорсткої конкуренції, то очікувані в найближчі роки зміни (скорочення чисельності випускників шкіл та граничний попит на трудові ресурси) спричинять значне посилення конкуренції між вищими навчальними закладами. Слід очікувати зменшення значущості для отримання конкурентної переваги таких складових потенціалу, як імідж, традиції та добре матеріальне забезпечення навчального процесу.

Слід зауважити, що навчання в жодному із вітчизняних ВНЗів не визнається роботодавцями достатньою підставою для заміщення робочих місць без перепідготовки молодших спеціалістів. Одночасно, забезпечення відповідності рівня підготовки випускників вимогам саме ринку праці може стати запорукою міцного конкурентного становища ВУЗу на ринку освітніх послуг.

Встановлення партнерських стосунків між ВНЗ і перспективними роботодавцями дозволяє отримати переваги для всіх суб'єктів відносин з приводу відтворення ресурсу кваліфікованої управлінської праці. Практика укладання угод про довгострокове співробітництво із великими корпораціями означає отримання надійних джерел фінансування, потужний важіль підвищення привабливості навчання для студентів та можливість диверсифікації напрямів діяльності за рахунок розвитку консультаційних послуг, інших форм методичної допомоги і супроводження випускників щодо їх професійної діяльності.